

ยมหิน

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Chukrasia tabularis* A.Juss

ชื่อวงศ์ MELIACEAE

ชื่อพื้นเมือง ไค้โย่ง (กะเหรี่ยง เชียงใหม่) ซ้ากะเดา (ภาคใต้) ยม
ขาว (ภาคเหนือ) มะเฟืองช้าง สะเดาช้าง สะเดาหิน (ภาคกลาง) ริว
บาง รี (กะเหรี่ยง แม่ฮ่องสอน) เสียดค้าง (สุราษฎร์ธานี)

ลักษณะ เป็นไม้ต้น สูง 15-25 ม. ลำต้นเปลาตรง เปลือกสีน้ำตาล
เทา แตกสะเก็ดและร่อนตื้นๆ เปลือกชั้นในสีแดง กิ่งอ่อน ใบอ่อนและ
ช่อดอกมีขนนุ่ม

ใบ ใบประกอบแบบขนนกปลายคี่ แกนใบยาว 25-60 ซม. มีใบ
ย่อยที่ออกตรงข้ามกัน 4-10 คู่ และที่ปลายก้านอีก 1 ใบ แผ่นใบย่อย

รูปไข่แกมขอบขนาน ถึงรูปใบหอก ปลายแหลม ถึงเรียวแหลม โคนมน หรือเบี้ยวเล็กน้อย ขอบเรียบ ก้านใบ
ย่อยสั้นมาก ผิวใบเมื่อแก่เกลี้ยง เส้นแขนงใบย่อย 8-12 คู่

ดอก เล็ก สีเหลืองนวล ออกเป็นช่อแยกแขนง ตามปลายกิ่ง

ผล รูปไข่ เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 3-5 ซม. เมื่อแก่สีดำ แตกเป็น 4-5 กลีบเมื่อแห้ง

ประโยชน์ เนื้อไม้มีลายสวยงาม ใช้ทำเครื่องเรือนและก่อสร้างในร่มได้ดี